

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XXXIX. Cùm quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

Demum, licet in eo, quod impugnanis est, se standare quis nequeat contra eundem, contra quem id impugnavit: contra tertium tamen aliquem ipsi ejus usus Jure non denegatur; cum regulariter inter aliquos acta aliis non præjudicent, *e. Quamvis 25. de Sent. & re judic. & l. Inter 2. C. Quibus res judic. non nocet, Peckius hic n. 5. ad ult.*

REGULA XXXIX.

Cum quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo.

SUMMARIUM.

1. *Diversa hæc est à Regula 84. infra,*
2. *Et à Rescripto l. Non dubium 5. C. de LL.*
3. *Ejus sensus declaratus exemplis,*
4. *Firmatur ratione,*
5. *Et difficultatum objectarum complanatione.*

1. **S**imilis huic primò occurru videtur Regula, *Cum quid unâ viâ prohibetur alicui, ad id aliâ non debet admitti, quæ est 84. infra.* Sed primò tantum occurru; quia attentiori mentis oculò æstimata affinis quidem, sed diversa omnino apparet; cum istâ aliquò prohibitiò unâ, per viam seu mediâ alia, per quæ ad prohibitum pervenitur: illâ verò & præsentî Regulâ sequentia sive, quæ ex prohibito sequuntur, prohibita asserantur.

2. Proprius ad præsentem accedit Rescriptum Imp. Theodol. & Valentin. Cæf. *l. Non dubium 5. C. de LL.* quò, cum pactis & contractibus contra legis prohibitionem initis valorem ademissent, Imp.

hæc verba subjecerunt. *Sed etsi quid fuerit subsecutum ex eo, vel ob id quod interdicente lege factum est, illud quoque casum & inutile esse precipimus.* Ab Imperiali tamen hoc Rescripto Regula nostra etiam recedit; quòd ista solam actûs inhonestatem, illud etiam nullitatem ad sequentia trahat.

Sensus ergo Regulæ est, *Quando aliquid Jure prohibitum est, prohibita censentur omnia, quæ ex eo, non quomodoa cunque & merè contingenter ac possibiliter, sed ordinariò & propter quandam connexionem ac dependentiam ab illo necessariò sequuntur, saltem si illud prohibendî ratio etiam contra hæc militet ac perseveret.* Ita certè, prohibitiò esu carniûm in Quadragesima, eorum etiam, quæ sementinam carnis originem trahunt, puta, ovorum, casei, lactis comestio inhibita olim *can. sm. V. Par autem, dist. 4.* & hodie quoque intelligitur in provinciis, in quibus à primæva sacri Jejunii institutione & prælica observantia non, ut Germaniæ nostræ non optimis moribus, est recessum. Sic moechiæ ad omnem illicitum concubitum, *can. Mœchitricæ 12. q. 3.* & Concupiscentiæ prohibitio ad omnem illicitam rerum alienarum usurpationem & contrectationem, lucri faciendî causâ factam, extenditur *can. Pœnale 14. q. 5. & l. 1. ff. de Receptat. & ibi DD.* Sic etiam pater spurium instituere prohibitus eî alium, aut alii ipsum substituere nequit, *l. 1. C. de Natural. lib. Gaill. Lib. 2. Observat. 115. n. 4 &* cujus in judicio persona reprobatur, non recipitur scriptura, *can. Fraternitatis 4. de Heret. &c.*

Ratio horum omnium & Regulæ desumitur ex consequentium cum antecedentibus connexionem ac dependentiam; cum connexorum idem sit judicium, *e. Translatio 3. de Constitut. &* quæ ita ex aliquo sequuntur, ejus sint accessoria: quæ na-

quæ naturam sui principalis sequuntur, *Regula est 138. ff. § 42. in 6.*

5. Quæ Regulæ opponuntur, ad duo capita reducuntur. Primum est; quod multa ex prohibito secuta Jure subsistant. Verum quia, ut *Lib. 3. tit. 13. n. 24.* ostendi, aliud prohibere & aliud irritare est: & multa prohibentur, quæ si facta fuerint, roboris obtinent firmitatem, c. *Ad Apostolicam 16. de Regular.* neque mirum est, neque Regulæ officit; quod valida aliquando sint, quæ ex Jure prohibitis sequuntur; cum istorum valorem aut nullitatem Regulæ tenor non attingat.

Alterum; quod aliquo prohibito non semper ex eo secuta & accessoria inhibeantur; cum actio doli accessorie & in consequentiam remitti valeat, licet per se & principaliter non possit. *l. Si unus 27. §. 3. ff. de Pactis*, & *Judex*, qui de status aut in integrum restitutionis causis principaliter in judicium deductis cognoscere prohibetur, de iis cognoscere valeat, quando in judicium veniunt accessorie & incidenter, *l. Quoribus 3. ff. de Judiciis* & *l. fin. C. ubi & apud quos &c.* Sed etiam hæc Regulam non convellunt; quod huic locus non fit, quando de sequentibus & accessoriis aliud Jure constitutum, & non eadem, quæ actus prohibiti, ratio est ex eo secutorum; quod in allatis exemplis non contingit; cum remissio actionis depositi, quæ actionis doli tacita & accessoria remissio est, ad delinquendum non ita aperte, ut actionis doli expressa remissio invitet: & memoratarum causarum cognitionem, cum in judicium super alia re inchoatum incidunt, istius judicij permittendi ratio fuerit; ne divisâ utriusque cognitione lis nimis diu proteletur, & litigantes, præsertim reus, nimium graventur.

••• (o) •••

REGULA XL.

Pluralis locutio Duorum numero est contenta.

SUMMARIUM.

1. *Regula procedit, cum Jus non exigit numerum majorem.*
2. *Ejus sensus & ratio.*
3. *Atque ex utroque Jure deprompta exempla.*
4. *Pluralis locutio aliquando uno duntaxat contenta est:*
5. *Aliquando duobus plures exigit.*

Regulam hanc iisdem verbis tradidit Ulpianus, *l. Ubi numerus 12. ff. de Testibus*, cujus pr. monet, locum ei duntaxat esse, ubi certus numerus lege aliaie dispositione non est definitus; cum, si ad alicujus actus v.g. testamenti, mortis causâ donationis, contractus nuptialis certus v.g. testium numerus Jure præscriptus sit, locutionem de ejusmodi actu pluralem duorum numero contentam non esse, res sit omnino explorata.

Sensus ergo Regulæ est, *Quando 2. legalis aliaie dispositio utitur nomine aut verbò numeri pluralis, ad eam verificandam, sicut exiguntur, sic sufficiunt duo, nec pluribus est opus: nisi plura exigi, aut unum sufficere Jure expressum sit aut aliunde constet.* Quod postremum addo; quia passim invaluit mos, quò Principes, Prælati & alia quædam personæ singulares pronominibus, *Nos, vos, Noster, Vester*, ex primava sua significatione plures denotantibus, Majestatis vel dignitatis, pluribus æquipollentis explicandæ vel honorandæ gratiâ uti ipsæ, & compellari ab aliis solent, *Canisius hic in fine, & Sereia.*